

Saarna 1.3. 2008 la

Teksti Ilmestyskirja 3: 19

” Jokaista, jota rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Tee siis parannus, luovu penseydestäsi! ”

Tarvitseeko ihminen kuritusta? Tarvitseeko kristitty ihminen Jumalan antamaa kuritusta? Kysymys ei ole helppo vastattava.

Ehkä helpotusta kurituksen ongelman käsittelyyn tuo sanan kuri merkitys eräässä karjalaisessa murteessa. Siinä kuri tarkoitti puun lehvistä tehtyä kujaa, jota pitkin karja ohjattiin keväällä laitumelle.

Ohjaus hyvään voidaan nähdä varmasti kurin tarkoitukseksi. Mielivalta tai toisen hakkaaminen on sen sijaan pahoinpitelyä, ei kuria, vaan eräs kurittomuuden ja laittomuuden muoto.

Mitä sitten on Jumalan ohjaus hyvään lapsensa kohdalla? Se ei voi olla mielivaltaa, sillä se sotisi Jumalan olemusta vastaan, joka on rakkaus. Kuriin liittyy kuitenkin ojentava ja ohjaava piirre, muuten ei puhuttaisi kurista, kuten esimerkiksi armeijassa sotilaskurista.

Jos me olisimme Jumalan lapsina jo täydellisiä eikä vanha ihminen seuraisi mukanaamme haetaan saakka, ei kuria tarvittaisi. Mutta nyt Jumala ohjaa kurillaan jokaista lastaan niin, ettei tämä synnin pettämänä luopuisi uskosta ja joutuisi kadotukseen.*)

Jumalan hyvässä koulussa meille ei tapahdu mitään pahaa, vaikka joskus siltä tuntuisi. Ajan kuluessa, suostuessamme ottamaan Jumalalta vastaan kurituksenkin, huomaamme miten viisas Jumala on.

Näemme, että olemme saaneet ohjausta juuri niissä asioissa, joissa olemme sitä tarvinneet, ja sen ymmärtäessämme sydämissämme viriää kiitollisuus Kaikkivaltiasta kohtaan.

Hän on varjellut meidät lempeällä kurillaan joutumasta vanhan syntisen minämme vietäväksi, ja on kasvattanut meissä hyvää hedelmää, rakkautta, iloa rauhaa, ystävällisyyttä, itsemme hillitsemistä.

Jumala on kasvattanut meissä yhä syvempää syntisyytemme käsittämistä ja hänen mittaamattoman armonsa tuntemista, joka on hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa.

*)Jumala kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään. Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeinpäin se antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut. Hepr. 12: 10- 11

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta

Saarna 2.3. 2008 su

Teksti Johanneksen evankeliumi 6: 24- 36

- - - He sanoivat Jeesukselle: "Minkä tunnusteon teet, että me sen nähtyämme uskomme sinuun? Mitä sinä teet?"

Meidän isämme söivät autiomaassa mannaa, niin kuin kirjoituksissa sanotaan: 'Hän antoi taivaasta leipää heille syötäväksi.'

Tähän Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti: ei Mooses teille antanut taivaasta leipää, vaan todellista taivaan leipää teille antaa minun Isäni. Jumalan leipä on se, joka tulee taivaasta ja antaa maailmalle elämän."

He sanoivat: "Anna meille aina sitä leipää."

Jeesus sanoi: "Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään, ja joka uskoo minuun, ei enää koskaan ole janoissaan."

Tunnussana on vaadittu esimerkiksi sodan aikana rintamalle palaavalta sotilaalta hänen saapuessaan omaan joukko-osastoonsa. Jollei tunnussanaa ole osannut heti lausua, on ollut välittömässä vaarassa tulla ammutuksi vihollisena.

Jeesus ei vain puhunut, vaan teki tunnustekoja, siksi, että me ymmärtäisimme ettei hän ole huijari, vaan että hän lähestyy sydämemme linnoitusta luvallisina aikein, että hän on meidän puolellamme ja tahtoo auttaa meitä.

Jeesus lupaa tuoda tullessaan maailman ihmeellisintä kenttämuonaa: leipää ja vettä jotka sammuttavat nälän ja janon pysyvästi. Ne ravitsevat syöjänsä ikuisiksi ajoiksi, eivätkä ne silti maksa meille mitään.

Jeesus itse on tämä ruoka. Hänen ruumiinsa, meidän edestämme annettu, on tosi leipä. Hänen verensä, meidän puolestamme vuodatettu syntien anteeksiantamiseksi, on tosi juoma.

Niitä uskoen syödessämme ja juodessamme meihin syntyy Jumalan voimasta uusi elämä, hänestä lähtevä ja siksi ikuisesti virtaava. Siksi tulemme pysyvästi ravituiksi, myös niin että löydämme hänessä levon, lohdutuksen ja elämän tarkoituksen lähteen.

Rakas Jeesus, anna minulle rohkeutta päästää sinut luokseni perille saakka.

Saarna 3.3. 2008 ma

Teksti Jesaja 66: 10

Iloitkaa Jerusalemin kanssa, riemuitkaa kaupungin tähden, te kaikki, jotka sitä rakastatte! Juhlikaa riemuiten sen kanssa, te kaikki, jotka sitä suritte.

Jumalan ilmoitus itsestään kietoutuu Israelin kansan ja sen vaiheiden ympärille.

Vapahtajamme Jeesus Kristus on inhimillisen sukupuunsa mukaan juutalainen, eikä hän koskaan sanoutunut irti juutalaisuudestaan.

Hänen oma kansansa hylkäsi hänet osaksi. Raamatussa on kuitenkin ennustettu, että viimeisinä aikoina Israel kääntyy Messiaan, se on Kristuksen, puoleen.

Se että viimeiset ajat ovat alkamassa, näyttää yhä varmemmalta.

Jumala on kokoamassa lupauksensa mukaan Israelin kansaa jälleen omaan maahansa ja yhä useammat juutalaiset tunnustavat uskonsa Jeesukseen Messiaanaan. Myös ilmiöt luonnossa puhuvat Jeesuksen takaisin tulon läheisyydestä, sillä ne on ennustettu Raamatussa.

Jeesus on luvannut tulla takaisin Jerusalemiin Öljymäelle, lopettaa sodat ja puhdistaa saastuneen luonnon. Jeesus kehottaa jokaista, joka tahtoo turvata häneen, lopun lähestymisen nähdessään kohottamaan päänsä toivoa täynnä kohti taivasta.

Jeesuksen voiton päivä ja meidän vapautuksemme päivä on lähellä.

Saarna 4.3. 2008 ti

Teksti Psalmi 145 : 15- 16

Kaikki katsovat odottaen sinuun, ja sinä annat heille ruoan ajallaan. Sinä avaat kätesi ja hyvydessäsi ravitset kaiken mikä elää.

On maaliskuu ja aika herätä talvihorroksesta

puutarhahommiin. Nyt voi jo asetella idätysruukkuja ja – laatikoita ikkunalaudoille. Voi myös rakennella telineitä taimien kasvatusta varten ja mullanvaihdolla terästetyille kodin koristekasveille.

Taimien vuorokausittaista kasvua voi innostaa myös kaupoista saatavilla vähävirtaisilla led-valaisimilla. Kun sitten koittaa kevät, ovat koriste- ja puutarhakasvien taimet jo hyvän kokoisia.

Puutarhapuuhat tuottavat tekijöilleen hyvää mieltä ja oloa. Kotona kasvatetuilla taimilla säästää myös rahaa, ja niitä voi antaa tuliaisiksi kylässä käydessä. Sitä paitsi esimerkiksi itse kasvatettujen tomaattien maku myöhemmin kesällä on extraherkullinen.

Kesän kasvatuspaikaksi monille suosituille puutarhakasveille riittää parveke tai nurkkaus jossain kodin valoisassa huoneessa. Salaatti esimerkiksi kasvaa nopeasti ja on varma kasvatettava aloittelijallekin, kertoo suosittu englantilainen ammattikokki lehtihaastattelussa. Tässä vinkki koko perheelle!

Ei muuta kuin kynnet multa ja kasvaturpeeseen ja Iloitsemaan keväästä kodin kasvien ja kotipuutarhan parissa.

Puutarhan satoa nauttiessa voi syystä kiittää Jumalaa, kasvun antajaa , vaikkapa tämän päivän tekstinä olevan vanhan rukouksen sanoin:

" Kaikki katsovat odottaen sinuun, ja sinä annat heille ruoan ajallaan. Sinä avaat kätesi ja hyvydessäsi ravitset kaiken mikä elää. "

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta

Saarna 5.3. 2008 ke

Teksti Psalmi 84: 7-8

Kun he kulkevat vedettömässä laaksossa, sinne puhkeaa virvoittava lähde, ja sade antaa heille siunauksensa. Askel askeleelta heidän voimansa kasvaa.

Kun olet väsynyt ja uupunut, ja olet menettämäisilläsi toivosi, saatkin kuulla suloisen puron solinaa. Purossa virtaava kristallinkirkas lähdevesi houkuttelee sinut kastamaan kämmenesi siihen ja nostamaan vettä kielellesi.

Vesi virkistää sinua kovin, ja havahdut siihen, että murheesi ja huolesi ovat poissa.

Sinä olet täysin hereillä, vailla raskasta painoa sisimmässäsi ja mielessäsi. Sielun sumuinen olo on haihtunut ja ajatuksesi hahmottuvat selkeinä kuin maisema kirkkaana aamuna.

Olet äkkiä vahvistunut ja täynnä uutta voimaa. Haasteet, jotka äsken saivat sinut lamaantumaa, ovatkin nyt innostavia tehtäviä, joiden toimittamiseen ja toteutumiseen sisältyy siunaus.

Armollinen Jumala on vienyt sinut, väsyneen lapsensa, keitaalle, jossa hän hoitaa sinut uudeksi. Jumalan virta on vettä täynnä, vettä, jonka lähde on Jeesuksen ristillä täytetyssä työssä.

Saarna 6.3. 2008 to

Teksti Aamos 8: 11

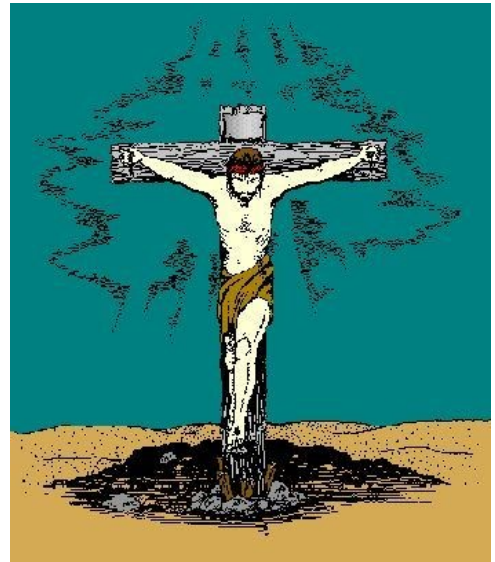
**Koittaa aika -- sanoo Herra Jumala -- jolloin minä lähetän maahan nälän.
En leivän nälkää, en veden janoa, vaan Herran sanan kuulemisen nälän.**

Kukaan ei voi lähestyä Jumalaa tehden siitä päätöksen. Halu Jumalan puoleen kääntymiseen annetaan meille ylhäältä.

Muuten yhteyden saaminen häneen ei astu syntiseen mieleemme.

Siksi etsikkoaika, aika jolloin Jumala kutsuu meitä kääntymään puoleensa, on elämämme kalleinta aikaa. Se aika tulee ottaa vakavasti.

Kuolemassa meitä auttaa yksin se, että olemme saaneet uskoa syntimme anteeksi Jeesuksen tähden.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta.

Saarna 7.3. 2008 pe

Teksti Aamos 8: 12

Ihmiset hoippuvat mereltä merelle, pohjoisesta itään he harhailevat etsimässä Herran sanaa, mutta eivät löydä.

Olisi hirvittävää jos Jumala olisi jonain päivänä hylännyt meidät. Vaikka kuinka yrittäisi rukoilla yksin tai yhdessä, taivas olisi tyhjä. Ei olisi taivaan hyvää Isää, jonka puoleen kääntyä saadaksesen apua ja neuvoja.

Kerran kävi niin vähäksi aikaa muinaisen Israelin syntien takia. Jumala oli puhunut yhä uudelleen: " Älä tehkö paha toisillenne! Älkää palvoko epäjumalia, vaan palvokaa minua, ainutta elävää Jumalaa! "

Israel ei totellut. Niinpä Jumala näytti heille, jotka pitivät sitkeästi kiinni synneistään, mitä on kun Jumala ei enää vastaa häntä tuskissaankaan huutavalle.

Nyt on kuitenkin Pyhän Hengen aika, ja Jeesuksen Henki liikkuu kaikkialla herätellen ihmisiä kääntymään sydämestään Jeesuksen puoleen, joka on tie Jumalan luo.*)

Taivaan Isä, kiitos tiestä luoksesi. Kiitos Pojastasi Jeesuksesta.

*) Joh.14:6

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta

Saarna 8.3. 2008 la

Teksti 1.Pietarin kirje 2:2

Niin kuin vastasyntyneet lapset tavoitelkaa puhdasta sanan maitoa, jotta sen ravitsemina kasvaisitte pelastukseen.

Uusimmassa Kotimaa-lehden

numerossa dogmatiikan professori Miikka Ruokanen totesi kristinuskon olevan armo-uskonto. Siitä kertovat vanhat kristilliset uskontunnustuksetkin.

Jumalan armon tuntemisessa saa kasvaa ja on välttämätöntä kasvaa. Muuten usko Jeesukseen Kristukseen muuttuu helposti joksikin muuksi.

Luultavimmat vaihtoehdot saattavat tällöin olla armon vesittyminen uskon ja elämän välinpitämättömyydeksi tai armouskon muuttuminen lakiuskoksi, jossa pelastus ansaitaan hyvillä töillä.

Aidossa krisinuskossa syntinen saa syntinsä anteeksi ja pelastuu yksin armosta, yksin Kristuksen tähden, ja elää Pyhän Hengen johdatuksessa, mikä avautuu Jumalan sanan tuntemisessa.

Jeesus, johdata minut aina takaisin armoosi. Jeesus, anna minun olla täysillä mukana seuraamisessasi. Anna innoitus, anna näky, anna visio siitä miten ja mihin tahdot johdattaa minua.

Saarna 9.3. 2008

Teksti Psalmi 113: 1- 8

Halleluja! Ylistäkää Herran nimeä, ylistäkää, te Herran palvelijat!

Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja aina!

Idän ääriltä kaukaiseen länteen saakka kaikukoon Herran nimen ylistys!

Herra on korkea, kaikkien kansojen valtiias, yli taivaitten kohoaa hänen kirkkautensa.

Onko ketään Herran, meidän Jumalamme, vertaista? Hän istuu valtaistuimellaan korkeuksissa, mutta näkee alas maan syvyyksiin. Ei ole taivaassa, ei maassa ketään hänen vertaistaan!

Hän nostaa köyhän tomusta, hän kohottaa kurjan loasta.

ja asettaa hänet ylhäisten joukkoon, kansansa ylimysten vierelle.

Onko Jumala taruolento? Onko hän mielikuvituksen tuote? Miljoonat kristityt eri puolilla maailmaa ovat sitä meltä ettei ole. He ovat nähneet Jumalan avun ja vaikutuksen elämässään.

Eräs heistä on intialainen lääkäri Rabindranath R Maharaj, josta piti tulla guru isänsä jälkeen. Monien tapahtumien kautta tästä nuoresta miehestä tuli kristitty ja hän kirjoitti kirjan nimeltä Gurun kuolema. Kuulin tätä miestä kauan sitten hänen vieraillessaan Helsingissä kertomassaan tiestään kristityksi.

Pojan ollessa pieni hänen äitinsä neuvoi tätä pyytämään oikein suuressa vaarassa avuksi -vaikka perhe oli hindulainen- jumalaa nimeltä Jeesus. Sattui niin, että pojan ollessa kerran mietiskelemässä jyrkänteen reunalla, tappavan myrkyllinen käärme pääsi huomaamatta lähelle. Vaihtoehtoina oli hypätä jyrkänteeltä alas tai tulla käärmeen puremaksi.

Silloin poika muisti äitinsä neuvon ja pyysi Jeesusta auttamaan. Silloin käärme muutti suuntaansa ja lapsi pääsi pakenemaan. Tämä ihmeellinen pelastuminen kuolemasta oli pojan ensimmäinen kosketus elävään Jumalaan.

Myöhemmin poika joutui tunnustamaan itselleen ettei ollut jumala, vaikka hän guruna sai osakseen palvontaa. Etsiessään totuutta hän kohtasi viimein Jeesuksen Kristuksen omana Pelastajanaan.

Rabindranath R Maharaj nöyrytyi etsimään vilpittömästi totuutta, ja Jumala antoi hänen löytää itsensä. Päästessään Jumalan lapseksi entisestä gurusta tuli taivaallisen Kuninkaan lapsi, joka kerran perii taivaan maan.

Jumala on tullut taivaasta Jeesuksessa Kristuksessa, Pojassaan, ja etsii kenet hän saisi pelastaa joutumasta kadotukseen, minne sovittamattomat synnit ihmisen lopulta vievät.

Jeesus syntyi maailmaamme Herran nöyrän palvelijattaren, köyhän ja vaatimattoman kansanihmisen, neitsyt Marian kautta. Hänen Jeesus-lasta odottaessaan saamansa profetia on käynyt toteen:"

Katso, tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi." Jeesus korottaa alhaisen ja nöyrän, mutta ylpeän hän painaa alas. Herra tekee niin kuin on oikein.

Päivän saarnat seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta.

Saarna 10.3. 2008 ma

Teksti Psalmi 43:1

**Hanki minulle oikeutta, Jumala, aja asiaani jumalatonta kansaa vastaan.
Pelasta minut pahojen ja petollisten kynsistä !**

Joskus voi käydä niin että kansa vainoaa yhtä ainutta ihmistä, ihmistä joka puolustaa totuutta ja uskaltaa sanoa ääneen niin kuin asiat ovat.

Raamatun historia tuntee tällaisia tapauksia. Jumalan profeetat saivat osakseen kansan vihan, kun he julistivat sille Jumalan tuomion sen katumattomasta ja syntisestä elämästä.

Kuningas Daavid joutui ahdistuneena rukoilemaan Jumalalta apua ja lohdutusta vihamiestensä juonien saartamana. Jumala kuuli kuningastaan ja päästi Daavidin vapaaksi vainoojistaan.

Profeettojen kohtalo ei aina ollut valoisa. Heitä vainottiin ja he joutuivat pakenemaan ja piiloutumaan säilykseen hengissä. Tehtävänsä he eivät silti kieltäneet vaan pysyivät siinä uskollisina elämänsä loppuun saakka.

He kuolivat uskoen etukäteen Kristukseen, julistaen kansalle lakia ja evankeliumia. Joka otti sen vastaan, pelastui pahojen ja petollisten keskeltä Jumalan valtakuntaan.

Sen aamunkoittoa saamme odottaa rukoillen, että vielä olisi Jumalan armon ja totuuden tinkimätöntä julistusta, joka voi pelastaa yhden ihmisen ja kokonaisen kansan joutumasta tuhoon ja iankaikkiseen kadotukseen.

Kerran koittaa Kristuksen voitonpäivä ja silloin hän maksaa palkan heille, jotka ovat tahtoneet seurata häntä elämässä ja kuolemassa.

Saarna 11.3. 2008 ti

Teksti Psalmi 43: 2-2

Sinä, Jumala, olet ainoa turvani.

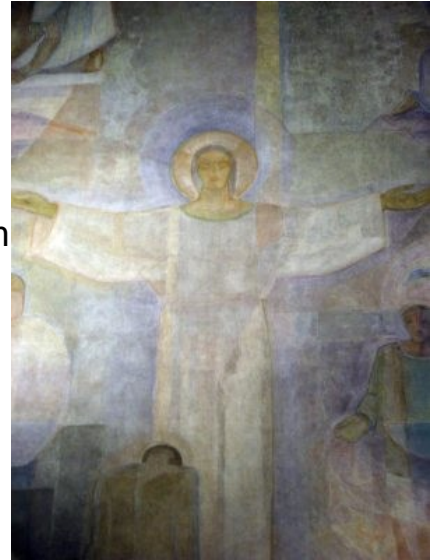
Minä tahdon tulla sinun alttarisi eteen, sinun eteesi, Jumala, minun iloni!

Jumalan suloisuuden katseleminen täyttää

sydämen toivolla ja ilolla. Valo täyttää mielen ja saa silmät loistamaan. Huolten paino kirpoaa sielun yltä ja niiden keskitse avautuu leveä tie, toivon tie.

Jumalan katseleminen kohottaa sammumaisillaan olevan toivon uuteen kirkkaaseen loisteeseen, joka valaisee ympäristön, sekä menneet ja tulevat. Toivo muuttaa kaiken. Se muuttaa tapahtumien kulun.

Toivo muuttaa epätoivoisen ihmisen tappiomielen valoa ja iloa säteileväksi rauhallisuudeksi, pursuavaa elämäniloa ja elämänhalua uhkuvaksi tarmoksi, joka purkautuu toivon teoiksi.

Jumalalla on kaikki hallussaan, ei sokealla kohtalolla, ei ihmisten onnettomuudella, ei saatanalla eikä millään pahalla. Jumalan rakastavia kasvoja katsellessa voittomieliala valtaa sielun.

Saatana valehtelee sielullemme heijastaen sinne tuhon ja tappion näkymiä. Jumalan kirkkauden valossa erotamme sen valhemaailman ja saamme armon suunnata koko sielumme ja mieleemme tarmon ja tahdon kuuntelemaan yksin Jumalan, totuuden ääntä.

Jumala lähettää meidät uudelleen, julistamaan toivon sanomaa, evankeliumia joka on hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa ja elämään sitä todeksi, hänen ilossaan ja vapaudessaan. Viis siitä mitä maailma pauhaa.

Minä ja minun perheeni palvelemme Herraa.*) Totisesti Hän yksin pitää meistä huolen iankaikkisesti!

*)Joosua 24:15

Saarna 12.2. 2008 ke

Teksti Psalmi 43: 5

Miksi olet masentunut, sieluni, miksi olet niin levoton? Odota Jumalaa! Vielä saan kiittää häntä, Jumalaani, auttajaani.

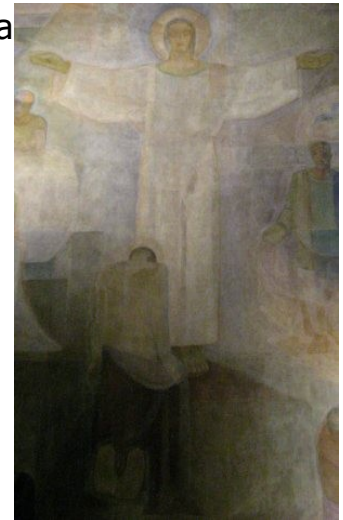
Masentuneelle Jumala antaa toivon. Levottomalle Jumala antaa rauhallisen ja turvallisen mielenlaadun. Masennuksen syy sittenkin selviää ja poistuu. Jumala ottaa sen itse kantaakseen. Hän ajaa heikon lapsensa asiaa kunnes se on päätöksesessä.

Jumalaan voit luottaa aina. Mutta muista kuitenkin se, että Jumalan ajat eivät ole välttämättä samat kuin ihmisen ajat. Ole siksi kärsivällinen. Ethän ajattele tehdä itsellesi mitään paha. Apu on jo tulossa.

Odota. Odota. Vielä koittaa kiitoksen aikakausi elämässäsi. Ja jo nyt saat iloita sydämässäsi Jeesuksen kaiken anteeksi antavan sovintoveren voimasta.

Usko kaikki syntisi turvallisesti anteeksi Jeesuksen Kristuksen nimessä ja sovintoveressä. Olet vapaa syytöksistä. Olet vapaa tuomiosta. Olet Jeesuksen oma ja hänen turvassaan.

Lepää ja luota häneen.

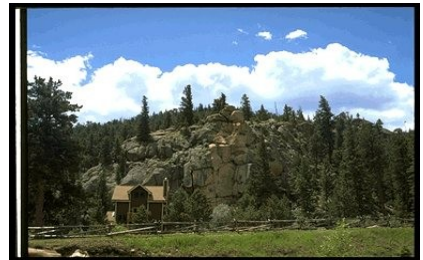

Saarna 13.3. 2008 to

Teksti Efesolaiskirje 2: 13

Nyt Jumala on Kristuksessa Jeesuksessa, hänen veressään, tuonut lähelleen teidät, jotka ennen olitte kaukana hänestä.

Oli vuosi 1934 ja kesä. Anton Reynold ajeli poikansa Jimin kyydissä kotia kohti heidän vuoristoon tekemältään kalastusretkeltä. Anton teki raskasta sairaalatyötä lääkärin ammatissa viikosta toiseen. Parin päivän tauko oli todella tervetullut ja hän oli lähtenyt miellellään mukaan Jimin pyytäessä häntä kalastamaan lohia kirkasvetisen vuoristojoen varrelle, jossa heillä oli perheen yhteinen kalastusmaja.

Jim oli perheen ainoa lapsi, nyt jo kolmikymmenvuotias tieinsinööri, ja ansaitsi leipänsä liittovaltion palveluksessa. Kalastus oli isän ja pojan yhteinen rakas harrastus. Siitä oli mukava keskustella pitkän paluumatkan aikana. Jimin auto oli juuri laskeutumassa vuoren rinnettä kiemurtelevaa kapeaa tietä, kun Jim joutui äkkiä jarruttamaan. Tien lähes tukki suuri henkilöauto. Se oli poikittain tien yli, kyljelleen kaatuneena ja pahasti vaurioituneena.

Anton ja Jim kiiruhtivat auton luo. Moottori kävi yhä, ja konepellin alta nousi höyryä ja savua. Jim sai moottorin sammutetuksi, ja heti savun määrä alkoi vähetä. Pian sitä ei näkynyt enää ollenkaan. Sillä aikaa Anton koetti vääntää auki auton oikeanpuoleisia sivuovia, sillä auto oli kaatunut vasemmalle kyjelleen. Sisällä näytti olevan neljä henkeä, yksi aikuinen ja kolme lasta. Kuljettajan paikalla oleva keski-ikäinen nainen oli tajuissaan, ja hän kykeni puhumaan, mutta oli järkytyksestä sekaisin ja hänen ilmaisunsa oli sekavaa.

Hänellä ei näyttänyt olevan ulkonaista verenvuotoa. Anton ja Jim kiinnittivät nyt huomionsa takapenkillä oleviin lapsiin. He olivat paiskautuneet sikiin sokin markustamoa auton heittelehtiessä ja kaatuessa. Kaksi heistä näytti saaneen pahoja viiltohaavoja lasinsiruista, ja heistä vuoti runsaasti verta. Kun Anton ja Jim olivat saaneet viimein auton takaoven auki, ponnistautui Jim autoon ja sai irrotetuksi lähinnä olevan lapsen, noin 7-vuotiaan pojan matkatavaroitten seasta. Yhdessä lapsi saatiin siirretyksi varovasti autosta tien vierellä olevalle luonnon nurmelle.

Anton repi paidastaan kaksi kiristyssidettä lapsen jalkaan ja käteen tyrehdyttääkseen verenvuodon. Sitten isä ja poika auttoivat ulos lapsen, joka oli maassa tien pintaa vasten. Tämän pienen tytön, arviolta nelivuotiaan, onnettomuudessa saamat haavat vuotivat vielä pahemmin mutta kiristyssiteet auttoivat jonkin verran.

Kiireesti Anton ja Jim auttoivat ulos autosta kolmannenkin lapsen, joka oli lapsista vanhin, noin 10-vuotias poika. Hänellä näytti olevan vain ruhjeita. Nyt autosta kuului voimakas, lähes kirkuva naisen ääni: "Ovatko lapset elossa, ovatko lapset elossa?" Anton riensi auton luo, kurottui sisään ja sanoi siellä vielä olevalle naiselle: he ovat elossa, mutta kahdella heistä on voimakas verenvuoto. Tiedätkö heidän veriryhmänsä?

Nainen koetti muistaa, ja sanoi sitten: "Auton tavaratilassa on laukku, jossa on kaikki tiedot

lapsista, katsokaa sieltä, minä jaksan odottaa. Hoitakaa heidät ensin.” Laukku löytyi, ja myös kaivattu tieto veriryhmistä.

Anton lausui hiljaa kuin itsekseen: ” Heidän veriryhmänsä sopii yhteen...Jimin veriryhmän kanssa. ” Jim oli kuullut isänsä sanat ja huudahti: ” Mitä odotamme? Minä voin luovuttaa verta, jos sinulla vain on välineet verensiirtoon! ”

Jimin isän kasvoille levisi huoli. Oli vaikea arvioida eri tekijöitä, kuten siirretyn veren määrää ja hyytymistä. Mutta ulkopuolista apua ei ollut pian odotettavissa. He olivat 100 mailin päässä asutuksesta. Lähin puhelin oli mökillä, mutta sairausauton tulokin kestäisi tunteja.

” Äkkiä nyt, pienin lapsista on jo tajuton ja luonnottoman kalpea. Tule, ennen kuin lapsi kuolee!”, sanoi Jim isälleen. Anton huokasi, ja toimi sitten ripeästi. Pian Jimin veri virtasi letkua pitkin pienen tummatukkaisen tytön olemukseen. Hänen verenhukkansa oli suuri. Valtimon sykettä ei tuntunut. Vain stetoskooppi kertoi hänen sydämensä yhä lyövän. Siirron aikana Jimin isä neuloi lasten haavoja umpeen ja tarkasteli vanhemman pojan tilaa. Tämä tuli tajuihinsa, mutta ei jaksanut puhua, ja lepäsi nyt nurmella tien sivussa.

Ikuisuudelta tuntuvan ajan jälkeen Anton havaitsi tytön pulssin jälleen tuntuvan sitä koetettaessa. Lääkäri irrotti neulan ja siinä kiinni olevan letkun tytön käsivarresta, ja siirsi neulan nopeasti nuoremman pojan käsivarteen. Poika oli myös menettänyt paljon verta. Hän oli tajuton, mutta ei niin kylmän tuntuinen kuin tyttö oli ollut.

Verensiirto kesti kauan. Antonin arvion mukaan Jimin luovuttaman veren määrä oli tullut nyt niin suureksi, että tämä olisi pian itse vaarassa.

Anton irrotti neulat ja letkun. Jim koetti nousta ylös, mutta hänen silmissään musteni ja hänen oli pakko asettua makuulle. Antonin oli pakko jättää nainen vielä autoon, sillä yksin kuljettajaa ei saisi ulos romusta. Nyt piti päästä soittamaan apua.

Ahdistuneena Anton ajoi takaisin mökiltä onnettomuuspaikalle. Sairasauto olisi siellä noin kahden tunnin kuluttua, mutta entä sitä ennen. Miten lapset voivat, miten Jim voi? Oliko vanhin poika lähtenyt sokissa kävelemään ja kadonnut?

Onneksi poika lepäsi entisellä paikallaan. Jim oli tajuissaan. Hän oli iloinen kun oli voinut auttaa lapsia. Verensiirron saaneet poika ja tyttö olivat tajuttomia, mutta heidän pulssinsa oli nyt vahva, ja verenvuoto oli saatu lakkaamaan.

Pitkän odotuksen jälkeen onnettomuusautoa kujettanut nainenkin saatiin ulos romusta. Hänkin oli saanut ruhjeita kehonsa eri puolille, ja hänen toinen reisiluunsa oli murtunut, mutta muuten hän vaikutti yllättävän virkeältä.

Sairaalassa kävi ilmi, että lapset olivat jääneet orvoiksi heidän vanhempiensa kuoltua kolme kuukautta aikaisemmin myrskyn upottaessa veneen, jolla vanhemmat olivat olleet matkalla töistä kotiin. Lapsilla ei ollut ketään elossa olevia sukulaisia, ja ainut mahdollisuus oli antaa heidät sijoitettaviksi eri puolille Amerikkaa.

Auto-onnettomuus katkaisi kuitenkin yllättäen matkan. Lapsia kuljettaneen auton eteen oli hypännyt iso peura, ja sitä väistäessään auton kujettaja oli menettänyt ajokkinsa hallinnan. Onnettomuudessa ei kukaan ollut kuitenkaan kuollut. Apu oli ennättänyt ajoissa, ja lapset ja nainen olivat toipumassa.

Kuunnellessaan kerrottavan lasten kohtalosta Anton Reynoldin, 55-vuotiaan lääkärin sydämessä heräsi voimakas sääli ja rakkaus noita orpolapsia kohtaan. Hän itse oli jäänyt lapsena isästään

orvoksi 8-vuotiaana, ja tiesi miten vaikea tilanne se oli, ja nämä lapset olivat vaarassa joutua toisistaan erilleen vieraisiin koteihin, tai huonoimmassa tapauksessa lastenkotiin.

Isä Anton kutsui paikalle vaimonsa ja poikansa Jimin, ja keskusteli pitkään heidän kanssaan. Sitten he kaikki kolme kävelivät potilashuoneeseen, jossa lapset olivat hoidettavina. Anton kääntyi hymyä täynnä lasten puoleen ja kysyi, tahtoisivatko nämä muuttaa pysyvästi heille. Hän ja hänen vaimonsa halusivat ottaa heidät omiksi lapsikseen.

Lapset katsoivat toisiaan, katsoivat hymyileviä Reynoldseja ja sitten taas toisiaan. Heidän ilmeensä olivat ensin epäuskoisia ja epävarmoja, mutta sitten he toinen toisensa jälkeen nyökkäsivät hiljaa ja hymy levisi heidänkin kasvoilleen.

Saarna 14.3. 2008 pe

Teksti Efesolaiskirje 2:16

Ristillä kuollessaan hän omassa ruumiissaan sai aikaan sovinnon.

” **Vain minun kuolleen ruumiini yli!** ” on tuttu repliikki joistain yhteyksistä, liekö joskus tosielämästäkin.

Nyt voimme kuitenkin vihan yllättäessä muuttaa tuon huudahduksen muotoon: ” Yksi ruumis riittää sovintoon, Kristuksen ruumis, minunkin puolestani annettu.

Saarna 15.3. 2008 la

Teksti Luukkaan evankeliumi 13: 34
Miten monesti olenkaan tahtonut koota lapsesi, niin kuin kanaemo
kokoaa poikaset siipiensä suojaan! Mutta te ette tahtoneet tulla.

Jumala viestii meille myönteisesti: hän haluaisi suojata meitä ja meidän elämäämme erittäin mielellään. Meistä on kiinni se, annammeko hänelle luvan tehdä niin.

Lopulta on vain yksi todellinen turvapaikka: Jeesus Kristus. Jos hän ei kelpaa meille, silloin hylkäämme Luojamme, joka on antanut elämän meillekin ja joka pitää voimallaan luomaansa maailmankaikkeutta radallaan.

Se joka tietoisesti hylkää Jeesuksen ja hänen Isänsä, hylkää elämän ja osallisuuden syntien anteeksisaamisesta. Silloin ei ole ketään joka pelastaisi tällaisen ihmisen joutumasta sovittamattomien syntiensä vuoksi kadotukseen.

Jeesus kuitenkin odottaa syli avoinna jokaista ihmislasta tulevaksi luokseen, jotta hän saisi armahtaa ja lohduttaa häntä, vahvistaa ja rohkaista häntä, pitää huolta hänestä ja viedä kerran perille taivaaseen.

Olethan mukana rukoilemassa, että ihmisten sydämet aukenisivat Jumalan armahtavalle rakkaudelle, joka on tullut maailmaan hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa.